

Jaunieji miško bičiuliai džiaugiasi galėdami keliauti, bei patirti vis naujų įspūdžių. Pirmiausiai mokiniai apsilankė Nemuno kilpų regioninio parko direkcijoje, gamtos mokyklėlėje, Čia turėjome galimybę pamatyti parodą, skirtą atskleisti nacionalinių parkų gamtos vertybes. Paroda buvo tuo įdomi, kad visas gamtos grožis atskleistas iš lėktuvo skrydžio. Mokiniai atpažino Žuvinto, Pavilnio, Asvejos, Nemuno kilpų regioninius parkus.

Po to susipažinome su Nemuno kilpų regioninio parko įkūrimo istorija, saugomomis gamtos vertybėmis. Mokiniai sužinojo, kad parkas užima 25 ha ploto ir yra įsteigtas 1992m. Garsioji punios kilpa tekėdama užima 19 km. Įspūdingas Škėvonių gubrys – stačiašlaitė atodanga. Čia auga melsvasis gencionas – Lietuvos floros pažiba. Tik šioje atodangoje yra vienintelė Lietuvoje genciono augimvietė. Nepakartojama Balbieriškio atodanga, kurioje lankėsi beveik visi mokiniai ir stebėjo 40 metrų aukščio atodangos vaizdus. Ašaro sidabro verkia Verknė, kuri teka daugiau kaip 70 km. ir įsilieja į Nemuną. Pagrindiniai saugomi gamtos objektai: 42m. aukščio. Šilo pušis žaliuojanti jau 150 metų, Deksnės maumedynas, sulaukęs taip pat 150 metų. Mokiniai prisiminė, kad ant maumedžio kojų stovi vaizdingas Venecijos miestas.

Įdomu buvo pagilinti savo žinias nagrinėjant stendinę medžiagą apie Lietuvos paukščius bei klausantis jų balselių. Mokiniai sakė, kad jie gamtoje girdi kitokius balselius, o patalpoje klausantis, atspėti koks paukštelis čiulba yra labai sunku. Visi gerai pažino didžiąją antį ir pempę. Pamokos metu sužinojo ne tik rūšinę sudėtį, bet ir dydį, morfologinius bei fiziologinius požymius. Tokioje netradicinėje aplinkoje daug įdomiau mokytis – sakė jaunieji miško bičiuliai.

Po to vykome į Prienų miškų urėdiją susitikti su mūsų koordinatoriumi K. Tarasevičiumi. Susirinkimo metu kalbėjomės apie jaunųjų miško bičiulių veiklą, planus, ateities projektus. Mokiniai įdėmiai klausėsi pasakojimo apie medienos ruošos darbus, medžių rūšinę sudėtį, aplinkos taršos problemas. Koordinatorius mums padovanojo po knygutę ir bukletėlius.

Vėliau vykome į Kauno rajone Girininkuose įsikūrusį Stručių genetikos centrą. Čia mokiniai savo akimis pamatė stručius, sužinojo apie jų morfologinius ir fiziologinius ypatumus. Gavome dovanų tikrą kiaušinį, kuris buvo įspūdingas savo dydžiu.

Kai kurie žmonės pradėjo rūpintis savo sveikata ir strutieną perka dėl to, kad šioje mėsoje yra nedaug riebalų“, – pasakojo Kauno rajone Girininkuose įsikūrusio „Stručių genetikos centro“ valdytojas Arūnas Plančiūnas.

Taigi, pakeliavome, sužinojome, pabendravome netradicinėje aplinkoje.
JMBS vadovė Rita Kišonienė